

11 juni 2020

Geachte leden van de commissie Ruimte,

In mijn brief ben ik al uitvoerig ingegaan op de problematiek die hier speelt.

Aanvullend kort nog enkele opmerkingen.

Ik vind het jammer dat afwijzing van een dergelijk prachtig initiatief wordt teruggevoerd op strijdigheid met het gemeentelijk- en provinciaal beleid.

Het eigen beleid heeft de gemeente toch zélf in de hand, lijkt me.

Wat het provinciaal beleid betreft:

Er wordt gesteld dat “Afsplitsing van bouw- en bestemmingsvlak, als ook nieuwvestiging” niet zou zijn toegestaan, o.a. ter voorkoming van verstening van het buitengebied.

Van dit laatste, verstening dus, is geen sprake omdat op het perceel al een gebouw staat wat met vergunning gebouwd is en het niet de bedoeling is om bij te bouwen.

Het perceel is en was overigens een eigen (kadastraal) perceel.

De opstal is weliswaar eerder vergund tbv de manege op het naastgelegen perceel en ja, beide percelen vallen onder hetzelfde bestemmingsplan.

Zoals gezegd is van verdere verstening ook geen sprake en wat de bestemming betreft: misschien is functiewijziging een oplossing?

Kortom, als je de situatie ter plaatse bekijkt zou met enige creativiteit ook het provinciaal beleid wellicht ingepast moeten kunnen worden.

Ook nog werd de suggestie gedaan om het plan in samenwerking met de eigenaresse van de manege op te zetten.

Dat is geen goed idee; je zit dan klem in een afhankelijke positie en dan ben je altijd kwetsbaar.

Verder wordt nog geopperd deze casus voor te dragen als pilot voor de Omgevingswet.

Welnu, die wet begint zo langzamerhand ook een gebed zonder einde te worden.

Om daarop te wachten lijkt me dan ook geen oplossing en vooral niet in het belang van de medewerkers van buro Disa.

Mocht u desondanks toch adviseren om op de Omgevingswet te wachten dan verzoek ik u te bewerkstelligen dat de activiteit wordt gedoogd tot de Omgevingswet onherroepelijk is.

Dank voor uw aandacht

Eduard van Heese